

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **M. T.**,
skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2016r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 czerwca 2015r., sygn. akt IX Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt IV K [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :
odmówić uwzględnienia wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. T. wniósł kasację, w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, uzasadniając go prawdopodobieństwem uwzględnienia jednego z dwóch alternatywnych wniosków kasacyjnych, a nadto prognozując, że „nie można wykluczyć”, iż przy ewentualnym ponownym rozpoznaniu sprawy, po wydaniu orzeczenia kasatoryjnego, zostanie skazanemu wymierzona kara o charakterze wolnościowym.

Wniosek ten na uwzględnienie nie zasługiwał.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że wniesienie kasacji nie jest wystarczającą przesłanką wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia i że jedynie w razie wystąpienia szczególnych okoliczności zasadnym może okazać się skorzystanie z dyspozycji art. 532 § 1 k.p.k. Wynika to z faktu, że zaskarżony kasacją prawomocny wyrok sądu odwoławczego objęty jest domniemaniem

trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w. podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Ową szczególną przesłankę stanowić może ranga podniesionych w kasacji zarzutów, ale tylko w powiązaniu z ich widoczną już *prima facie* zasadnością, dającą podstawę do wniosku o wysokim prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

Na obecnym, wstępnym etapie postępowania, nie jest możliwa merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji obrońcy zarzutów. Dostrzec jednak należy, że w pisemnej odpowiedzi prokurator wnosił o oddalenie kasacji w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Nie przesądzając, rzecz jasna, ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, Sąd Najwyższy nie stwierdził takich uwarunkowań, o jakich mowa powyżej. Kasacja obrońcy skazanego M. T. wymaga wprawdzie rozpoznania na rozprawie, co wynika z potrzeby pogłębionej analizy wywiedzionych zarzutów, ale nie daje wystarczających podstaw do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Nie stanowią również przekonującej argumentacji przypuszczenia skarżącego co do dalszych losów sprawy, po ewentualnym wydaniu orzeczenia kasatoryjnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w dyspozytywnej części postanowienia.

aw